

Bóg się rodzi, moc truchleje...

W cichej, ustronnej stajence betleemskiej przychodzi dziś na świat Dzieciątko Jezus, aby wyzwolić lud ukochany z niewoli szatana i zapewnić mu zbawienie!... Za gwiazdą, zwiastującą światu, że „Słowo stało się Ciałem“, spieszą bogaci i ubodzy, nie brak w tym orszaku, którzy chcą powitać Dzieciątko, potężnych królów i skromnych pasuszków...

Cały świat dziś się weseli, a wtórują mu chóry anielskie, głoszące chwałę Bogu na wysokości, a pokój na ziemi ludziom dobrej woli.

Jeśli zaś kiedyś, to dziś właśnie ta nadzieja pokoju zaczyna przybierać coraz realniejsze kształty... U żłóbka, w którym złożono Jezusa, stają dziś ci, którzy dotąd w wojennej z sobą pozostawali rozterce, a pomni słów Jego: „pokój ludziom dobrej woli!“... sirzepują krople krwi bratniej ze swego oręża i podają sobie dłoń do zgody...

I zaświeciła jaśniej gwiazda nad stajenką betleemską, a Dzieciątko Jezus błogosławi tych, którzy żyć odtąd pragną wedle Jego zakonu, zapomnieć dawnych krzywd i uraz i wspólnymi siłami rozpocząć dzieło odrodzenia, aby raz wreszcie zapanował na świecie tak upragniony pokój i można było przystąpić do naprawienia tego, co w ruiny i zgłiszczu zamieniły te straszne, bratobójcze zapasy...

A i dla nas, Polaków, jaśniej w tym roku świeci betleemska gwiazda, zwiastując nam rychłe wyzwolenie i spełnienie tych marzeń serdecznych, za które nie żalowali swej krwi dziadów nasi, ojcowie i bracia!... Niestety, wielu z nich nie doczekało się spełnienia nadziei, że odetchną wolną pierś jako obywatele uwolnionej z więzów, niezależnej Ojczyzny, która uciemiężona dotąd i poniżona, budzi się właśnie do nowego życia!... Na horyzoncie dziejowym świeci nam jutrzienka wolności, zwiastując zbawienia

słońce, garniemy się też tłumnie do żłóbka, powtarzając za anielskimi chórami:

— Chwała Bogu na wysokości, a pokój na ziemi ludziom dobrej woli!...

Oby ta gwiazda, która dziś znowu zabłysła dla całego świata, była dla nas zwiastunką lepszej przyszłości i spełnieniu naszych nadziei... Obyśmy ją w roku przyszłym mogli oglądać już w wolnej, wyswobodzonej z kajdan niewoli Ojczyźnie, aby ziściły się słowa natchnionego kapłana:

„A ty, jak feniks z popiołów powstaniesz, Całą Europę ozdobią się staniesz!“...

Oto życzenia, z jakimi w dniu dzisiejszym spieszymy do naszych Przyjaciół, święcących wraz z nami Narodziny Dzieciątka, zwiastuna pokoju i lepszej doliny...

Dałby Bóg, aby one spełniły się jak najszybciej!...

OD WYDAWNICTWA.

Po raz czwarty od chwili wybuchu światowej wojny stajemy dziś przed P. T. Czytelnikami, by połączyć się z nimi wigilijnym opłatkiem. Zawierucha dziejowa, która, śmiało rzecz można, połowę Europy ziołowała z ziemią i osierociła tysiące rodzin, szaleje dalej w całej swej grozie, a nadzieja pokoju, którą ciągle się ludzimy, słaba jest i nikła.

Warunki, w jakich nam przychodzi dziś pędzić życie, z dnia na dzień, stają się coraz trudniejsze, wobec czego **czternasty rok wydawnictwa**, który właśnie kończymy, zaliczyć musimy do najgorszych i najcięższych. Jeśli, mimo to, nie upadliśmy na duchu i staraliśmy się zwalczać mężnie przeciwności, to tylko **w interesie ogółu** i w przeświadczeniu, że jest to naszym świętym obowiązkiem, skoro *Nowości Ilustrowane* są do dziś

jedynym polskim pismem ilustrowanym,

które w sposób zupełnie obiektywny stara się odzwierciedlić te wielkie momenty dziejowe, wśród których nam żyć wypadło. Że zadaniu, jakie wzięliśmy na swe barki, sprościliśmy, tego dowodem

wzmagała się stale poczytność naszego pisma,

o którym śmiało możemy powiedzieć, że **dochodzi wszędzie tam**, gdzie los rzucił bodaj garstkę Rodaków. A zadanie to z dnia na dzień staje się coraz uciążliwszym, nieraz przychodzą chwile, w których się zdaje, że trudności się nie pokona...

Idziemy jednak śmiało naprzód, ufając w swe siły, które ożywia zapal do pracy dla dobra ogółu i poparcie P. T. Publiczności, która, widząc w „*Nowościach Ilustrowanych*“

[jedynie wiarygodne odbicie obecnej chwili],

uważa je też słusznie za **prawdziwą dziejową pamiątkę**, mającą i po latach wielu przywieść na pamięć nam samym i potomnym te wszystkie wydarzenia i przeżycia jakich byliśmy świadkami i w których niejednokrotnie przyszło nam brać osobisty udział.

W tym celu staraliśmy się i nadal dołożymy starań, aby „*Nowości Ilustrowane*“ stały się prawdziwą

ilustrowaną kroniką wypadków wojennych na ziemiach polskich,

aby ponadto zaznajamiała ogół P. T. Czytelników

z najważniejszymi wydarzeniami o znaczeniu ogólnym,

w dalszym ciągu propagując idee

tworzenia niezależnego państwa polskiego i polskiej armii.

Zwłaszcza na ten ostatni punkt naszego programu zwracaliśmy zawsze baczną uwagę, starając się w słowie i obrazku upamiętnić najważniejsze momenty dziejów

budzającej się do życia nowego Polski.

Czy udało nam się sprościć zadaniom, to osądzi ogół Czytelników, jesteśmy przecież pewni, że sąd ten wypaść musi na naszą korzyść, zawsze bowiem i wszędzie przyświecała nam myśl, że pracujemy

dla ogółu, nie dla siebie!

Jak zaś w kończącym się właśnie roku pogorszyły się materialne warunki wydawnictwa, zrozumie chyba każdy. Jeśli w którym dziale życia, to właśnie w dziale wydawniczym walczyć się musi z tylu brakami najniezbędniejszych artykułów i z taką drożyzną, iż budżet roczny

zamyka się poważnym deficytem.

Nie zrażamy się tem przecież i w nadziei lepszej przyszłości, która pozwoli nam powetować poniesione straty, prosimy ogół czytającej Publiczności

o dalsze poparcie,

zapewniając równocześnie, że i nadal, tak jak dotąd, nie poskapimy trudu ani wysiłków, by stanąć na wysokości swego zadania.